

Timpul perelor

Val

În fiecare toamnă re trăiesc
Aceleași amintiri cu nostalgie,
Când perele în pomi se rumenesc
Mă aflu în a mea copilărie:

La noi în sat, pe-atunci, aveam de toate,
Și prune, și gutui, și-atâtea mere,
Toți pomii erau plini de fructe coapte,
Ce nu aveam, mi-aduc aminte, pere,

Că ne-adunam târziu, pe înnoptat,
Băieții toți, că-n sat nu erau fete
Și-apoi plecam la pere, la furat,
În satul dinspre luncă,-n două cete,

Știind cu toții foarte bine locul,
Ogrăzile cu perii cei de soi,
Că-n fiecare toamnă făceam jocul,
Dar și sătenii ne știau pe noi(!)...

Și câte garduri am sărit, măi frate,
Prin măracini cu sânul plin de pere!
Nu mai vorbesc ce mușcături de...spate,
Căci câinii n-aveau pic de maniere;

Dar anii au trecut, eram flăcăi
Și cine mai era ca noi în sat(!)
De perele din satul dintre văi
Aproape că de ele-am și uitat,

Da-n toamna aia,-n zi de sărbătoare,
La horă, unde toți ne-am adunat,
S-a auzit venit din depărtare
Un zvon de care noi ne-am și mirat,

Și nu știu cum, fără să bag de seamă
Aud și eu, că-mi zise o muiere,
Să mergem toți flăcăii fără teamă
În satul dinspre luncă să luăm pere,

Că am plecat cu toții, pe lumină,
Măcar să revedem pe unde-am fost,
Când ne-alergau dulăii-n vreo grădină

Și perii, că-i știam chiar pe de rost;

Dar ce să vezi! nici n-am ajuns în sat,
Că ne-așteptau cu pere în cărare
Atâtea mândre de nici n-am visat(!)
Și toate-aveau în păr câte o floare,

Am luat și eu o pară și-am mușcat
Din poala ei, ce-apoi mi-a fost mireasă,
Că n-am găsit, din câte am furat,
O alta mult mai dulce și frumoasă;

De-atunci privim la perii din ogradă
Ce i-am sădit chiar după nuntă-n zori
Și i-am păzit să nu ajungă pradă
Celor ce noaptea jefuiesc comori;

În toamna asta-avem pere de dat,
Căci perii-s plini de rod și bucurie,
Iar fetele ni-s mari, de măritat...
Da' zic și eu așa...ca să se știe!

Valeriu Cercel